Zbirka odločb sodne prakse

SKLEP PREDSEDNIKA SPLOŠNEGA SODIŠČA

z dne 24. aprila 2015 *

„Začasna odredba — Registracija zaščitene geografske označbe — ‚piadina romagnola/piada romagnola‘ — Predlog za odlog izvršitve — Neobstoj nujnosti“

V zadevi T-43/15 R,

CRM Srl s sedežem v Modeni (Italija), ki jo zastopajo G. Forte, C. Marinuzzi in A. Franchi, odvetniki,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopata D. Bianchi in J. Guillem Carrau, zastopnika,

tožena stranka,

zaradi predloga za odlog izvršitve Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 1174/2014 z dne 24. oktobra 2014 o vpisu imena v register zaščitenih označb porekla in zaščitenih geografskih označb (Piadina Romagnola/Piada Romagnola (ZGO)) (UL L 316, str. 3),

PREDSEDNIK SPLOŠNEGA SODIŠČA

izdaja naslednji

Sklep [1]

Dejansko stanje

1 Tožeča stranka, CRM Srl, je italijansko podjetje, ki je od leta 1974 dejavno na področju proizvodnje krušnih izdelkov, zlasti različnih vrst proizvoda Piadina Romagnola. To je italijanska kulinarična specialiteta v obliki lista testa iz pšenične moke, svinjske masti ali olivnega olja, soli in vode, ki se tradicionalno speče v ploski glinasti posodi ali na kovinski ali kamniti plošči. List testa se prepogne in lahko napolni s sladkimi ali slanimi sestavinami. Tožeča stranka se opisuje kot vodilno podjetje v sektorju proizvodnje hrane, znano kot največji proizvajalec proizvoda Piadina v Italiji. Svoje proizvode trži pod svojo blagovno znamko ali pod znamkami drugih distributerjev, med njenimi strankami pa so najpomembnejše maloprodajne skupine v Italiji.

* Jezik postopka: italijanščina.

1 — Navedene so le točke zadevnega sklepa, za katere Splošno sodišče meni, da je njihova objava koristna.

2 Tožeča stranka se boji, da ji bo z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 1174/2014 z dne 24. oktobra 2014 o vpisu imena v register zaščitenih označb porekla in zaščitenih geografskih označb (Piadina Romagnola/Piada Romagnola (ZGO)) (UL L 316, str. 3, v nadaljevanju: izpodbijana uredba), ker pridržuje uporabo imena „Romagnola“ za proizvode Piadina/Piada, proizvedene na zaščitenem geografskem območju, onemogočeno opravljanje redne gospodarske dejavnosti, ker je njen proizvodni obrat zunaj tega območja.

3 Postopek registracije zaščitene geografske označbe (v nadaljevanju: ZGO) poteka v dveh fazah ter ga glede na obdobje, ki je upoštevno v obravnavanem primeru, urejata Uredba Sveta (ES) št. 510/2006 z dne 20. marca 2006 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila (UL L 93, str. 12) in Uredba (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil (UL, L 343, str. 1). Prva faza zadeva zlasti državo članico, iz katere izvira zadevni živilski proizvod. Ta država začne postopek z vlogo za registracijo in pripravo potrebnih dokumentov, ki dokazuje povezavo med tem proizvodom in zaščitenim območjem. Sledi druga faza, v kateri Evropska komisija opravi nadzor in preverjanje meril iz vloge. Vključuje preučitev vloge za registracijo in njeno objavo zaradi morebitnega postopka ugovora. Upravni postopek se zaključi z objavo ZGO v *Uradnem listu Evropske Unije* ali zavrnitvijo te objave.

4 Vlogo za registracijo ZGO „Piadina Romagnola/Piada Romagnola“ (v nadaljevanju: Piadina Romagnola) je skupina za promocijo tega proizvoda vložila leta 2011 pri italijanskih organih na podlagi Uredbe št. 510/2006. Italijanski organi so po sestanku, odprtem za javnost, katerega namen je bil preveriti, ali je predlagana specifikacija proizvoda skladna z lojalnimi metodami pridobivanja zadevnega proizvoda, predlog za registracijo objavili v *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* (GURI, uradni list Italijanske republike) z dne 28. januarja 2012.

5 Na podlagi te objave je ugovor vložilo več predstavniških organizacij proizvajalcev, ki proizvod Piadina izdelujejo ročno in prodajajo na stojnicah. Te organizacije so nasprotovale temu, da se za namene predvidene ZGO industrijsko izdelani proizvodi Piadina izenačijo s proizvodi Piadina, ki so izdelani ročno in se prodajajo na stojnicah. Kljub temu so italijanski organi 11. decembra 2012 pri Komisiji vložili vlogo za registracijo sporne ZGO in priložili specifikacijo proizvoda.

6 Tožeča stranka je 29. marca 2013 pri Tribunale amministrativo regionale del Lazio (regionalno upravno sodišče v Laciju, Italija, v nadaljevanju: TAR) vložila tožbo za razglasitev ničnosti italijanskih aktov registracijskega postopka, zlasti specifikacije proizvoda Piadina Romagnola, zaradi kršitve Uredbe št. 510/2006, ker ni povezave med zaščitenim območjem in industrijskim proizvodom Piadina Romagnola na eni strani ter med industrijskim in ročno izdelanim proizvodom na drugi strani. Med postopkom pred TAR so italijanski organi specifikacijo proizvoda nadomestili z novejšo različico.

[…]

8 TAR je s sodbo z dne 15. maja 2014 ugodilo tožbi, ki jo je vložila tožeča stranka, s katero je med drugim razglasilo ničnost specifikacije proizvoda in italijanskim organom naložilo, naj jo spremenijo. Po mnenju TAR je mogoče sloves, ki ga je treba zaščititi, priznati samo ročni proizvodnji, kar izključuje vsakršno industrijsko proizvodnjo zadevnega živila. V skladu z veljavno italijansko zakonodajo je sodba postala takoj izvršljiva.

9 Nekaj dni po razglasitvi sodbe, 21. maja 2014 (UL C 153, str. 9) je Komisija v skladu s členom 50(2)(a) Uredbe (EU) št. 1151/2012 objavila vlogo za registracijo sporne ZGO in navedla, da je v skladu s členom 51 iste uredbe ta objava podlaga za uveljavljanje pravice do ugovora zoper vlogo. Tožeča stranka je z elektronskim dopisom z dne 22. maja 2014 obvestila Komisijo, da je TAR s sodbo z dne 15. maja 2014 razglasilo ničnost specifikacije proizvoda, ki so jo pripravili italijanski organi, tako da jo morajo spremeniti in obseg ZGO omejiti na ročno izdelane proizvode Piadina Romagnola. Zato je treba po mnenju tožeče stranke objavo vloge z dne 21. maja 2014 razglasiti za nično. Komisija je

10. junija 2014 v odgovoru na ta elektronski dopis navedla, da je bila vloga za registracijo objavljena zaradi morebitnih ugovorov in da morajo morebitne posledice odločbe italijanskega sodišča presojati pristojni italijanski organi.

10 V nadaljnji izmenjavi dopisov med tožečo stranko, Komisijo in italijanskimi organi, ki se je, med drugim, nanašala na posledice sodbe TAR z dne 15. maja 2014 za postopek registracije sporne ZGO, so navedeni organi potrdili, da želijo ta postopek nadaljevati, ter pojasnili, da so pri Consiglio di Stato (Italija) vložili pritožbo zoper sodbo TAR in predlog za odlog njene izvršitve. Consiglio di Stato je v pritožbenem postopku pridržalo odločanje o vprašanju odloga izvršitve sodbe TAR za končno odločbo ter navedlo, da ne bo ugodilo predlogu tožeče stranke, naj v zvezi s tem Sodišču predloži vprašanje za predhodno odločanje.

11 V teh okoliščinah je Komisija 24. oktobra 2014 sprejela izpodbijano uredbo, zaradi česar tožeča stranka za svoje proizvode, ki jih izdeluje v Modeni (Italija), ne sme več uporabljati imena „Piadina Romagnola“, ker to mesto ni na zaščitenem geografskem območju. Izpodbijana uredba je bila objavljena v *Uradnem listu Evropske unije* 4. novembra 2014.

Postopek in predlogi strank […]

13 Tožeča stranka je z ločeno vlogo v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 20. februarja 2015 vložila ta predlog za izdajo začasne odredbe, v katerem predsedniku Splošnega sodišča v bistvu predlaga, naj:

— na podlagi člena 105(2), drugi pododstavek, Poslovnika Splošnega sodišča odloži izvršitev izpodbijane uredbe do zaključka tega postopka za izdajo začasne odredbe, v vsakem primeru pa dokler Splošno sodišče ne odloči o glavni tožbi.

[…]

Pravo […]

21 Tožeča stranka trdi, da bo utrpela resno in nepopravljivo škodo, če se temu predlogu za izdajo začasne odredbe ne ugodi. Ker je izpodbijana uredba izvršljiva, naj namreč ne bi smela proizvajati in tržiti proizvoda Piadina z navedbo „Romagnola“. Tožeča stranka meni, da posledična škoda nima izključno denarnega značaja, saj izpodbijana uredba škodi tudi njeni podobi in pravici do zaščite imena ter možnosti sklepanja pogodb, kar se bo pokazalo kot nepopravljiva izguba strank in tržnih deležev. V zvezi s tem navaja, da gre za približno 40 % njenega prometa.

[…]

29 V skladu z ustaljeno sodno prakso je v primeru predloga za odlog izvršitve akta Unije sprejetje predlaganega začasnega ukrepa utemeljeno, le če je zadevni akt odločilni vzrok za zatrjevano resno in nepopravljivo škodo (glej sklep z dne 7. marca 2013, EDF/Komisija, C-551/12 P(R), ZOdl., EU:C:2013:157, točka 41 in navedena sodna praksa). V teh okoliščinah je bilo presojeno, da morajo škodo povzročiti samo učinki spornega akta in ne pomanjkanje skrbnosti stranke, ki je predlagala izdajo začasne odredbe (sklep z dne 15. julija 2008, CLL Centres de langues/Komisija, T-202/08 R, EU:T:2008:293, točka 73; glej v tem smislu tudi sklepa z dne 28. maja 1975, Könecke/Komisija, 44/75 R, Recueil, EU:C:1975:72, točka 3, in z dne 22. aprila 1994, Komisija/Belgija, C-87/94 R, Recueil, EU:C:1994:166, točki 38 in 42). V skladu s to sodno prakso mora stranka, ki predlaga izdajo začasne odredbe, če ni izkazala skrbnosti, ki bi jo moralo izkazati previdno in obveščeno podjetje, nositi tudi škodo, za katero trdi, da lahko ogrozi njen obstoj ali nepopravljivo spremeni njen položaj na trgu (glej

v tem smislu sklep z dne 1. februarja 2001, Free Trade Foods/Komisija, T-35/00 R, Recueil, EU:T:2001:37, točke 50, 51 in 59, in zgoraj navedeni sklep CLL Centres de langues/Komisija, točka 74).

30 V obravnavanem primeru je iz spisa razvidno, da nastanek zatrjevane resne in nepopravljive škode, tako finančne kot nepremoženjske, temelji na predpostavki, da izpodbijana uredba tožeči stranki prepoveduje, da bi za prodajo svojih proizvodov Piadina uporabljala ime „Romagnola“, zaradi česar je v slabšem položaju kot konkurenti, ki imajo obrate na geografskem območju, zaščitenem z navedeno uredbo, in lahko svoje proizvode Piadina še naprej tržijo pod tem imenom.

31 Vendar je treba ugotoviti, da v obravnavanem primeru tožeča stranka ni izkazala razumne skrbnosti, ki se lahko pričakuje od previdnega in obveščenega gospodarskega subjekta. Ni namreč izkoristila možnosti, določene v veljavni zakonodaji, da bi pridobila dovoljenje, da bi lahko v prehodnem obdobju za svoje proizvode Piadina še naprej uporabljala ime „Romagnola“.

32 V zvezi s tem je treba spomniti – kot je poudarjeno v sodbi TAR z dne 15. maja 2014 (glej točko 8 zgoraj), na katero se tožeča stranka večkrat sklicuje – da se je nacionalni postopek za registracijo sporne ZGO začel leta 2011 pri italijanskih organih, ki so ga zaključili 11. decembra 2012, ko so dokumentacijo predali Komisiji (glej točki 4 in 5 zgoraj). Ta nacionalni postopek je *ratione temporis* urejala Uredba št. 510/2006. Na podlagi njenega člena 5(5) in (6) bi lahko Italijanska republika, ki je morala sprožiti nacionalni postopek ugovora – ki je dejansko potekal – v katerem lahko vsaka oseba z upravičenim interesom vloži ugovor zoper vlogo za registracijo, tožeči stranki na nacionalni ravni prehodno odobrila zaščito za uporabo imena „Romagnola“ in ustrezno prilagoditveno obdobje, če je tožeča stranka svoje proizvode Piadina zakonito tržila pod tem imenom najmanj pet let pred tem in je „to navedla v nacionalnem postopku ugovora“.

33 Vendar je TAR v sodbi z dne 15. maja 2014 izrecno ugotovilo, da tožeča stranka v nasprotju z drugimi subjekti ni sodelovala v nacionalnem postopku ugovora in da so zaradi te opustitve izključene vse možnosti, da se ji odobri prilagoditveno obdobje, saj v postopku, ki je za to določen, ni uveljavljala svojih posebnih zahtev. Zato tožeča stranka, ki se hvali, da že več desetletij proizvaja najrazličnejše vrste proizvoda Piadina Romagnola, in bi torej očitno izpolnila pogoje iz navedenega člena 5(5) in (6), ni izkoristila možnosti, da z lastnimi sredstvi prepreči nastanek škode, za katero se boji, da jo bo utrpela. Ko je bila zadevna dokumentacija predložena Komisiji, je namreč postopek, ki ga je ta vodila, *ratione temporis* urejala Uredba št. 1151/2012, ki je začela veljati 3. januarja 2013. Tožeča stranka bi lahko Komisijo v okviru stikov, ki jih je imela z njo, na podlagi povezanih določb členov 15(1) in (2) ter 49(3) navedene uredbe zaprosila za odobritev prehodnega obdobja, ki bi lahko trajalo do 15 let, da bi *de facto* podaljšala prilagoditveno obdobje, ki bi ga ob koncu zgoraj navedenega nacionalnega postopka ugovora odobrili italijanski organi. Ker pa tožeča stranka v tem nacionalnem postopku ni sodelovala, je zamudila priložnost, da bi svoje proizvode Piadina lahko še naprej tržila pod imenom „Romagnola“. Sicer pa, tudi če naj sodelovanje v nacionalnem postopku ne bi bilo nujen pogoj za to, da Komisija odobri prehodno zaščito, je treba ugotoviti, da iz dokumentacije nikakor ni razvidno, da bi tožeča stranka pri njej vložila zahtevek v tem smislu ali da bi bil tak zahtevek zavrnjen.

34 Iz tega sledi, da mora tožeča stranka, ker ni izkazala skrbnosti, ki bi jo moralo izkazati previdno in obveščeno podjetje, sama nositi finančno in nepremoženjsko škodo, za katero se boji, da jo bo v obravnavanem primeru utrpela.

[…]

44 Dodati je treba, da je tožeča stranka v predlogu za izdajo začasne odredbe sama omenila obstoj hčerinske družbe Commerciale Europa, ki jo obvladuje preko finančne družbe Finrec in ki je torej del „iste skupine“. Sodnik za začasne odredbe iz tega lahko sklepa le, da je tožeča stranka članica skupine

družb. V teh okoliščinah bi morala tožeča stranka, če se je nameravala veljavno sklicevati na tveganje za nastanek resne in nepopravljive finančne škode, navesti velikost, skupni promet in značilnosti navedene skupine, katere del je.

45 Presoja natančnega finančnega položaja tožeče stranke je namreč odvisna od tega, ali objektivno razpolaga z dodatnimi finančnimi sredstvi, zlasti iz finančnih virov skupine, katere del je. Način, kako je tožeča stranka vključena v skupino, je torej bistven element za presojo nujnosti tega predloga za izdajo začasne odredbe (glej v tem smislu sklep z dne 10. junija 2014, Stahlwerk Bous/Komisija, T-172/14 R, EU:T:2014:558, točka 21). Vendar tožeča stranka v predlogu za izdajo začasne odredbe ni navedla ne finančne zmožnosti svoje skupine ne strukture njenega kapitala ali lastništva, čeprav bi bila pojasnila v zvezi s tem nujna, še posebej ker je iz virov, dostopnih na internetu, razvidno, da družba Finrec SpA s sedežem v Modeni na istem naslovu kot tožeča stranka dejansko obstaja in je dejavna na trgu.

[…]

47 Zato sodnik za začasne odredbe, ki nima nobenega veljavnega podatka za primerjavo, ne more ugotoviti, ali bi domnevno 40-odstotno zmanjšanje prometa lahko ogrozilo finančni obstoj tožeče stranke ali povzročilo veliko izgubo njenih tržnih deležev glede na finančno zmožnost skupine družb, katere del je.

[…]

51 Vsekakor pa tožeča stranka, čeprav morda težko natančno določi vrednost svoje finančne škode, ne navaja razlogov, zakaj ne more ugotoviti, podrobno opisati in na podlagi dokumentacije dokazati, kakšen promet je ustvarila s prodajo proizvoda Piadina Romagnola v ustreznem referenčnem obdobju, ter ga primerjati s skupnim prometom za vse proizvode in gospodarske dejavnosti, ki ga je ustvarila njena skupina družb v istem obdobju, da bi se lahko ugotovilo, kakšen odstotek predstavlja škoda, ki bi jo utrpela v primeru popolne izgube zadevnega trga.

52 Poleg tega bi lahko Splošno sodišče v poznejšem odškodninskem sporu na podlagi (abstraktne) ocene lahko izračunalo škodo, povzročeno tožeči stranki, pri čemer bi se oprlo na verjetno gibanje njenih tržnih deležev in dobička pri običajnem poteku dogodkov (glej v tem smislu sklep z dne 5. junija 2013, Rubinum/Komisija, T-201/13 R, EU:T:2013:296, točka 50). V zvezi z določitvijo vrednosti škode lahko namreč Splošno sodišče suvereno ocenjuje dejstva in prosto presoja, po kateri metodi bo določilo obseg odškodnine (glej v tem smislu sodbo z dne 21. februarja 2008, Komisija/Girardot, C-348/06 P, ZOdl., EU:C:2008:107, točke 72, 74 in 76). V obravnavanem primeru bi se Splošno sodišče lahko zadovoljilo celo z ocenami na podlagi povprečnih statističnih vrednosti, pri čemer bi tožeča stranka morala dokazati podatke, na katerih bi te ocene temeljile (glej v tem smislu sodbo z dne 28. aprila 2010, BST/Komisija, T-452/05, ZOdl., EU:T:2010:167, točka 168 in navedena sodna praksa).

[…]

Iz teh razlogov je

PREDSEDNIK SPLOŠNEGA SODIŠČA

sklenil:

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.

2. Odločitev o stroških se pridrži.

V Luxembourgu, 24. aprila 2015

Podpisi